

szédét, amelynek során a vádlott megbüntetését kérte gyilkosság kísérletének a büntetésért.

Délután a védőbeszédre került a sor. A védő hosszú beszéd kíséretében igyekezett bebizonyítani a vádlott ártatlanságát. Azt hangsúlyozta főképpen, hogy a dolog házastársak között történt; Tóth már bizonyára megbánta tettét, az asszony pedig megbocsátott neki.

A védőbeszéd után az esküdtek tanácskozásra vonultak vissza. Délután hat órakerült meg a verdiktjüket, amely szerint büntetésnek mondották ki a vádlottat *súlyos testi sértés büntetésében*. A bíróság a verdikt alapján *nyolc hónapi börtönre* ítélte Tóthot.

A külvárosi polgárság az eszményi nivó ellen.

— A miniszter kiküldöttei Szegeden. —

(Saját tudósítónktól.) Pénteken délelőtt érkeztek meg Szegedre Farkas Kálmán és Bulyovszky János miniszteri tanácsosok, hogy az eszményi nivó ügyében személyesen szerezzenek tapasztalatokat a szegedi viszonyok felől. Amint jeleztük, pénteken délután már meg is történt a helyszíni szemle, a melyen Cicatricis Lajos dr. főispán is részt vett. Rajta kívül a város részéről még Bokor Pál helyettes polgármester, Tóth Mihály főmérnök és Doránszky Károly mérnök jelentek meg a helyszíni tárgyaláson. A szemle eredményét holnap délelőtt az eszményi nivó ügyében kiküldött bizottság elé terjesztik, amely a szakvélemények alapján fog dönteni az eszményi nivó mellett, vagy ellen.

Az eszményi nivó kérdésével kapcsolatos és az eszményi nivó ellen szól az az előterjesztés is, amit a külvárosi polgárok szövetsége adott ki. Tekintettel arra, hogy előterjesztés az eszményi nivó ügyében holnap összeülő bizottsághoz szól, egész terjedelmében közöljük. Ime:

Az 1879. évi árvízkatasztrófa után Szeged működő királyi biztosság ugyszólván iránymulag állapította meg azokat az irányelveket, melyek alapján Szegedet igazán nagy várossá lehet fejleszteni. Kimérte az utcavonalakat, megállapította a telkek nagyságát, meghatározta a csatornák méretét és magasságát és kijelölte az eszményi nivót.

Hosszu időn keresztül ezek voltak az érinthetetlen pontok, melyeknek megváltoztatására a nagytekintélyű kir. biztosság tapasztalataival, a város műszaki embereivel szemben senkisé érezte magát elég erősnek. Mindenki azt hitte, hogy a királyi biztosság utasítására nélkül Szegedet kiépíteni nem lehet.

Idők multával azonban felelősek az emberek és belátták, hogy még sem volt az a kir. biztosság olyan csallhatatlan és kikézdő munkájának részeit. Az óriási telkek és utcavonalak nagyságát szabályrendelettel lezárták, a hosszú időre készített csatornázásról a város hatósága elismerte, hogy nem megfelelő, szűkek a méretek, nem helyesek az irányok, nem elég mélyen fekszenek — és a csatornázási kirendeltséggel egy egész új csatornázási tervet készítettett.

Ezekből látni való, hogy a királyi biztosság alapelvei már megbolygatva lettek. Azonban az eszményi nivó réme a mai napig él és bár már több helyen egyes utcák rendezésénél eltekintettek tőle, nem tud megváltozni a polgárság addig, míg kormányzatilag is jóváhagyást nem nyer egy olyan közgyűlési határozat, mely kimondja, hogy Szeged város belterületére csak annyi földet szabad az utcák rendezésénél felhasználni, amennyi éppen a kátyúk betöltésére elegendő, a talajvizet pedig mély fekvésű csatornával kell levezetni, a várostól az árviztől a már elkészült hatalmas töltéssel kell megvédeni.

Óriási azon teher, mely az eszményi ni-

vó betartásával úgy a várost, mint erkölcsi testületet, mint a magánosokat terheli. A külváros nagykiterjedésű telkeivel szegény voltánál fogva soha sem bírni ki azokat a terheket, melyeket a sokkal vagyonosabb belváros sem tudott eddig elviselni, t. i. a belvárosi telkek még a mai napig is túlnyomó részben feltöltetlenek.

Csak szépészeti szempont szólhat az eszményi nivó mellett. Az a város azonban, a mely egyharmad részben van csak rossz csatornával és talán még rosszabb vízvezetékekkel ellátva, melyben háromnegyed részén köveztlen utcákon nyílt árokban folyik a betegséget terjesztő bűzös víz, lakóinak nagy része óraszámra elálldogál, míg egy kanta ivóvizet tud a kifolyókon eresztetni; mely városnak nincs tisztességes kórháza, háztulajdonosai egymás után mennek tönkre, az a város ne a szépsége emelésére költson milliókat, ne kényszerítse lakóit haszontalan befektetésekre, ne tegye az amugy is szegény népet még avval is koldusabbá, hogy házaikat eltölti, kerítését tönkretesz és a kár jóvedelmességét leszállítja, hanem oda törekedjen, hogy lássa el az egész várost mély fekvésű csatornával, készíttesse el a vízvezeték, köveztesse ki legalább a főbb utvonalakat, építtessen a kor kívánalmainak megfelelő kórházait.

A feltöltésen megtakarított milliókon ugyszólván mindezek megvalósíthatók. Csatorna nélkül vagy a jelenlegi csatornával az eszményi nivó betartása kész veszedelem, mert a feltöltött utcák között elterülő telektömbökön a talaj és a csapadékvíz lefolyást nem nyer, a pincék és udvarok állandóan vizesek lennének, amit az eszményi nivóra feltöltött felsőpariskola bizonyít legjobban, melynek pincéiben már felfakadt a víz.

Bünt követtünk el eddig is, hogy a város egy részét eszményi nivóra emeltük, mert amellet hogy milliókat megtakaríthattunk volna, kiküszöbölhettük volna az egészségre annyira káros, nedves pincelakások egész tömegét.

A külváros feltöltésének mellőzése közkivánság, mely még akkor is figyelembe veendő, ha a feltöltés óriási áldozattal és nagy rombolással nem járna. A külvárosnak éppen legmélyebb részei, melyek most legnépesebbek (Móra, rókus, felsőváros egy része) legtöbbet nem védnének és itt az ingatlanok értéke felére szállana. Ez a nemzedék elviselte az árvíz rémes pusztítását, az államkölesönös házak árverése folytán előállott nagy válságot, most az eszményi nivóval akarják koldusbotra juttatni. Emnyi csapás után nem lenne csoda, ha az ország második városa hamarosan az öt megillető helyről elmaradna. Ha unokáink vagy dédunokáinknak már mindenük meg lesz, csak az eszményi nivó hiányzik, úgy valósítsák meg, legyen betetőzve boldogságuk, de jelenleg az eszményi nivó csupán egy rém, melytől menekülni kell mielőbb, ha a sokat sanyargatott város polgárságát a város hatóságával nyílt ellentétbe és az anyagi tönk szélére juttatni nem akarjuk. *A külvárosi polgárok szövetsége.* Várhelyi József s. k., elnök. Lévy Ferenc dr. s. k., főtítkár. Petrik Antal s. k., ügyvezető elnök.

Az új francia kormány megbukott

Párisból jelentik, hogy a Ribot-kormányt ma leszavazták és Ribot beadta kabinetje lemondását. Poincaré elnök máris elfogadta a lemondást és Franciaországban azt hiszik most már, hogy a tartós kormányválságot csakis olyan kormány szüntetheti meg, mely a hároméves szolgálat kérdésében szakít az eddigi kormányok ismeretes álláspontjával. A helyzetet komplikálja az, hogy ilyen körülmények közt könnyen *elnökválság* következhetik be Franciaországban.

Uj háboru a Balkánon.

— Ultimátum Törökországnak. —

(Saját tudósítónktól.) Görög—török háboru előtt áll a Balkán. A *háboru elkezdhetetlen*, — mondotta ma Venizelosz görög miniszterelnök. — *A békés megoldás utját elvagták és Törökország bizik fegyverének erejében*, — bocsátotta nyilvánosságra: Európa számára ma a porta. Ez most a helyzet és talán huszonnégy órán belül bekövetkezik az első összeütközés.

A *Lokalanzeuger* jelentése szerint a görög kormány ultimátumot küldött Törökországnak, amelyben záros határidőn belül követeli a törökországi görögüldözés megszüntetését. Az ultimátum elküldésével egyidőben az 1908. évi tengerész-tartalékosokat rendkívüli gyakorlatra hívták be.

A *Daily Telegraph* jelenti Athénből: Görögország és Törökország között a helyzet mind élesebbé válik, sőt elérte a végső határt. *Minden pillanatban a legkomolyabb események történhetnek.* Egész Görögországban óriási az izgalom. Az Athénba érkező távirati jelentések *nagyszabású katonai előkészületekről* szólnak, amelyeket Törökország fogantatosít a görög határon. *A törökök mindenütt csapatokat vonnak össze, erdőségeket emelnek*, nagymennyiségű löszert és élelmiszert halmoznak fel. Így Ayvali közelében, a görög határ mentén, a törökök több ezer embert vontak össze, sáncokat és futóárkokat építenek, ágyukat és gyorstüzelő fegyvereket szállítanak a megerősített pozíciókba. Ayvaliban, amelynek 25.000 görög lakosa van, nagy a rémület. A rémület fokozza az is, hogy a város környékén hir szerint, fegyveres basibozuk bandák tüntek fel, amelyeknek sikerült átjutni a görög határon. A törökök az egész határ mentén megerősítik és előretolják előőrseiket.

Athénből jelentik: Venizelosz miniszterelnök a kamarában kijelentette, hogy *Görögország nem nézheti tovább tétlenül török területen lakó görögök üldözését.*

— Nincs nap, — mondotta a miniszterelnök, — amikor Kis-Ázsiában ne történének kegyetlenségek a görög lakossággal. Törökország nem respektálja a nemzetközi egyezményeket és nem respektálja a legelemibb emberi jogokat sem. Görögország megtette a szükséges intézkedéseket arra nézve, hogy polgárait és presztizsét mindenkor megvédelmezze.

A miniszterelnök kijelentéseit az egész kamara nagy tetszéssel fogadta.

A görög tengerészeti miniszteriumban lázasan folyik a munka. A Pyraeusban horgonyzó II. számú flotta, amely 2 csatahajóból, 3 cirkálóból és 5 torpedónaszádból áll, elhagyta a kikötőt s ismeretlen rendeltetéssel *a nyílt tengerre ment.* Pyraeusból több személyszállító indult a kisázsiai partokra, hogy a görög menekülteket felvegyék és Görögországba hozzák. Valószínűnek tartják, hogy a flotta ezeket a hajókat fogja kísélni. A menekülőket legnagyobbbrészt Szalonoki környékén fogják letelepíteni.